

KRAJNĽANSKE NOVINY

ročník 4. číslo 5-6 / 1997 cena 3 Sk

POSVÄTENIE NOVÝCH ZBOROVÝCH MIESTNOSTÍ

8. a 9. november tohto roku sa v evanjelickom cirkevnom zbore v Krajnom niesol v znamení radostnej a slávnostnej udalosti - posvätenia nových zborových miestností.

V sobotu 8. novembra bol prichystaný večer pre mládež v kostole. Privítali sme 23-členný spevok evanjelickej mládeže z Bratislavy, diakon M. Volník z Trenčína kázal o "kríži, ako znamení Božej pomoci" a dievčatá z našej mládeže zahrali dve scény. Večera sa zúčastnili naši kamaráti od Holíča až po Nové Mesto nad Váhom. Pre nás domácich bolo zarážajúcim akurát to, že z celého nášho zboru sa spoločného stretnutia okrem účinkujúcich dievčat zúčastnili presne tri ďalšie dievčatá...

Nálada i tak bola výborná a z priestorov nových siení, kde bolo potom viac ako 80 prítomných pozvaných na párky, koláče a čaj, sa dlho do večera rozliehal veselý rozhovor.

V nedeľné ráno sa na nás po blahodámom sobotnom daždi usmialo slniečko. Vo farskom dvore i okolo kostola bolo neobvykle rušno. Hostami nášho zboru boli generálny biskup ThDr. J. Filo, senior S. Mišiak, naši rodáci vo farskej službe L. Valášek, B. Kolény a E. Talábová, tiež starostovia obcí, na území ktorých leží náš zbor a mnoho členov cirkevného zboru z Kostolného. Spoločne s nimi sme sa delili o našu radosť z dokončeného diela.

Pán generálny biskup povedal na slovo uliatu kázeň o tom, aké poslanie by mali plniť nové zborové priestory. Rodáci sa postupne prihovarili deťom a mládeži, strednej generácii i najstarším v zbore. Pán senior Mišiak v reči pred posvätením zdôraznil, že súčasne s budovami musíme cieľavedome stavať i svoj vzťah ku Pánu Bohu. Zhromaždeniu sa prihovaril za starostov obcí - ako ku občanom - krajniansky starosta p. Ing. Valášek a počuli sme i pozdrav hosta z USA od p. farárky A. Kalandovej.

Napokon sa uskutočnil symbolický záverečný oldomáš: ženy pripravili záplavu koláčov a zákuskov, ponúkalo sa zo stampelíka. Brigádnici obzerali svoje dielo a spomínali na zážitky z práce. Chvála Bohu za to, že i takéto dni sa objavujú v našom živote.

VÁŽENÍ PRÍTOMNÍ,

dovoľte mi, aby som Vás aspoň stručne zoznámil s históriou výstavby tejto zborovej siene, ktorú brat generálny biskup vo svojej kázni nazval hlboko pravdivo "zázrakom z Božej strany".

Najprv niečo z minulosti: bočné krídlo farskej budovy, priestory, kde - ako starší z Vás pamätajú - boli maštale, cirkevný zbor koncom päťdesiatych rokov prebudoval na zborovú sieň, po tom, ako bola štátom odobratá zborová sieň v budove cirkevnej školy. Táto bohoslužobná miestnosť slúžila štyridsať rokov a bola pre cirkevnozborovú prácu veľmi užitočná. Čoraz viac sme ale cítili, že prestáva zodpovedať súčasným požiadavkám: bola vlhká, neraz nám nestačila kapacitou, nemala vhodné sociálne zariadenie.

Niekedy v lete roku 1995 v nás dozrelo presvedčenie, že so zborovou sieňou treba niečo zásadne robiť a nabrali sme i odhodlanie ku konkrétnym predstavám a krokom. Chceli sme jednu väčšiu zborovú sieň ako bohoslužobnú miestnosť, jednu menšiu pre deti, konfirmandov a mládež, tiež kuchyňku, záchody s príslušenstvom a aspoň provizórne priestory na povale pre prespatie väčšieho množstva ľudí v spacích vakoch.

Čakať s uskutočnením tohto plánu by znamenalo riskovať stále inflačné znehodnocovanie peňazí, ktoré sme mali k dispozícii a možno úplné zmarenie možnosti stavať. Museli sme proste začať konať.

Naše požiadavky architektonicky spracoval p. Ing. Baranovič a zadarmo vyhotovil cirkevnému zboru projekt stavby. Ďakujeme mu za to.

So samotným stavaním sa začalo koncom novembra 1995, kedy Obecný úrad v Krajnom prišiel s veľkorysou ponukou, aby zamestnanci Obecných služieb v zimných dňoch so zlým počasím pracovali vo vnútorných miestnostiach fary a prestavovali ich. Tak behom dvoch mesiacov bola vybudovaná práčna, ale veľmi dôležitá časť: kotoľňa a záchody. Náklad bol 16 249 Sk. Nezištná pomoc p. starostu Ing. Valáška a zamestnancov Obecných služieb odvtedy trvala vlastne stále a veľmi nás podržala. Cirkevný zbor navyše ďakuje obci Krajné za podarovanie dreva na stavbu nových krovov.

Výstavba úplne nových častí budov sa začala brigádnicke 15. mája 1996 a v tom roku sme pracovali do 26. novembra. Uskutočnilo sa 50 oficiálnych brigád s 2 200 brigádnickeými hodinami. Postavili sme hrubé stavby, dali sme ich pod strechu. Preinvestovali sme 370 634 Sk.

Snaženie brigádnikov pokračovalo tohto roku, začali sme 7. júna a pracovali sme vlastne až do včerajšieho, sobotného poobedia. Uskutočnilo sa zhodou okolností takisto 50 oficiálnych brigád, odpracovaných bolo 1 400 brigádnickeých hodín, preinvestovali sme 365 408 Sk.

Medzitým v rozličných intervaloch pracovali na stavbe dodávateľia, ktorí vykonávali práce predovšetkým vo vnútri zborových siení. Boli to Krakostav Krakovany (omietky a poter vo veľkej sieni a prestrešenie átria), Ministav Krajné (všetky ostatné omietky a potery), Stas Myjava (oprava kamenného múra), bratia Mikovci (dlažby), Stavodružba Piešťany (maľovky a nátery), p. Arbet - Hrachovište (elektroinštalácia), p. Halaš - Žadovica (výroba okien, dverí). Všetkým týmto patrí vďaka.

Ďalej ďakujeme: Rofníckemu podielníckemu družstvu Krajné za mnohorakú technickú pomoc, piliarskej spoločnosti Dubník za prípravu reziva, p. Haššanovej za stravovanie brigádnikov, obci Podkylava za finančný dar, cirkevným zborom Myjava, Bratislava a p. Ing. Tíčíkovi za poskytnutie finančných pôžičiek, p. Pavelkovi za výtvarné riešenie dlažby vo veľkej sieni a napokon p. Gráfovi, p. Ing. Mozolákovi a p. Michalidesovej za odborné rady a praktickú pomoc.

No za najpodstatnejšie považujem poďakovať tím, na pleciah ktorých ležala najväčšia ťarcha práce - brigádnikom. Ľuďom rozličných remesiel a zručností, ale i tým, ktorí chceli prísť pomôcť svojmu zboru v náročnej skúške. Raz im prišlo pracovať v horúčave, raz mokli a mrzli na streche. Osobne a menovite im ďakovať by sa skutočne patrilo, ale bojím sa, že v tom veľkom množstve mien na niekoho predsa len zabudnem a ublížim mu. Organizovať brigády bolo častokrát zložité a dalo sa pritom všeličo zažiť. Ja ale v tejto chvíli chcem myslieť hlavne na tie dobré, pekné skúsenosti s ľudskou ochotou a pripravenosťou svoj vzťah k Pánu Bohu a k vlastnému cirkevnému zboru vyjadriť aj obetavým činom. Myslim na všetkých tých, ktorým sa naša stavba stala srdcovou záležitosťou: niektorí muži boli na brigádach 30 i 40 krát. Samozrejme ďakujeme všetkým, ktorí chceli pomáhať a pracovať úprimne, podľa svojich daných možností. Za prácu ďakujeme majstrom tesárom, murárom, stolárom, inštalátorm, klampiarovi, pokrývačovi, kúrenárom, maliarovi, zasklievačovi a mnohým mnohým ďalším brigádnikom, ktorí konali prácu na svojom mieste. Dovedna odpracovali 3 600 brigádnických hodín. Nech Vám Pán Boh odplati.

Poďakovanie patrí tiež všetkým tým, ktorí požičali, alebo dlhodobejšie poskytli na stavbu svoje náradie, stroje, zariadenia, či materiál a urobili to veľmi nezištne. Ďakujeme tiež za všetky prinesené milodary na stavbu, za obetovanie svojho súkromia a pohodlia a za všetky prihovorné modlitby za požehnanie spoločného diela. Nech Vám to Pán Boh vynahradí.

Po dvoch rokoch sa práca skončila, celkovo sme preinvestovali 752 291 Sk. Každý, kto poznal a prežíval problémy tejto stavby, sa iste dokáže tešiť z toho, že sme v ciele.

Samozrejme, zostalo ešte niekoľko prác, ktoré musíme ešte urobiť na jar: opraviť schody do kostola a prestrešiť ich, dotiahnuť niekoľko detailov vo vnútri. Ak nám dá Pán Boh život a zdravie, verím, že i toto zdoláme.

Históriu stavby uzavriem krátkym uvažovaním, ktoré človeka môže napadnúť práve pri pohľade na tie časti stavby, ktoré by ešte potrebovali trocha práce: človek tu na zemi nikdy nevytvorí dokonalé a úplné miesto pre stretnutie sa so svojim Bohom. Naše budovy, hoc by boli aj ako pedantne vypracované, vždy budú z tohto pohľadu nehotové a nedokonalé. Hľadáme do budúcnosti. Očakávame to pravé, dokonalé miesto v nebesiach, kde nám bude darované skutočné a úplné spoločenstvo s Bohom. A tam ukazuje i táto naša budova.

Ivan Eľko, farár v Krajnom

Prednesené 9. novembra 1997 pri posvätení zborových siení.

ZO ZASADNUTIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 23. októbra zasadalo obecné zastupiteľstvo za prítomnosti starostu obce, 11 poslancov a kontrolóra obce.

Zasadnutie viedol starosta obce Ing. Valášek a na úvod informoval poslancov o plnení uznesenia z predchádzajúceho

zasadnutia. Ako prvý bod programu kontrolórka obce predložila správu o plnení rozpočtu obce k 30. 9. 1997.

V treťom bode programu obecné zastupiteľstvo schválilo návrh k územno-hospodárskym zásadám územného plánu obce. Dopracovanie územného plánu obce bolo prejednávané na predchádzajúcom zasadnutí, poslanci dostali k dispozícii na preštudovanie návrh k územno-hospodárskym zásadám. Keďže neboli vznesené žiadne pripomienky, návrh bol schválený.

Štvrtý bod rokovania sa týkal problému rozostavanej kanalizácie (informácie obsahuje samostatný článok). OZ sa znova zaoberalo uznesením z 22. 6. 1995, kde je schválené, že každá domácnosť uhradí za kanalizačnú prípojku 5 000 Sk. Keďže občania túto položku nechcú platiť, OZ sa touto otázkou znova zaoberalo. Po diskusii rozhodlo ponechať v platnosti uvedené rozhodnutie a uložilo starostovi obce zvoliť zhromaždenie občanov, spropagovať a vyjasniť otázky okolo kanalizácie.

V piatom bode sa zastupiteľstvo zaoberalo žiadosťou nájomníkov bytoviek RPD č. 106 a 108, ktorí žiadajú zníženie poplatku za vývoz smetí v zimnom období na 15 Sk, pretože nemajú v bytovkách plynové kúrenie. Zastupiteľstvo ich žiadosť zamietlo a podrobne im boli vysvetlené možnosti zavedenia plynu.

V ďalšom bode zastupiteľstvo súhlasí s vydaním povolenia na prevádzku pre firmy Vinohrad s.r.o. Nitra - na výrobu muštov, sirupov, spracovanie ovocia v Spracovni Podprehora a fy PRESSKAN Krajné - na výrobu elektronických zariadení v dome č. 128. OZ nesúhlasí s prenajatím priestorov v KD Matejovec do doby, pokiaľ sa nedokončí oprava strechy.

Posledný bod rokovania sa týkal klubu dôchodcov. Aktívni dôchodcovia prišli s návrhom zriadenia klubu v obci Krajné. OZ iniciatívu dôchodcov s radosťou uvítalo a so zriadením Klubu dôchodcov súhlasí.

Po krátkej diskusii bolo zasadnutie OZ skončené.

OÚ

eko

NAŠE ŽIVOTNÉ PROSTREDIE

SEPAROVANÝ ZBER

Ako ste už viacerí zistili, v našej obci sa rozbieha systém separovania odpadov. Už od septembra predávame na obecnom úrade sadu štyroch vriec - na plasty, papier, sklo, kovy, do ktorých majú občania triediť svoj komunálny odpad, aby ho mali čo najmenej. Súčasne pri predaji vriec občania podpisujú podmienky, za akých majú separovať a každý občan obdrží vývozný kalendár. V kalendári sú poznačené dni, kedy sa bude vyvážať sklo, papier, plasty a ostatný odpad. V určený deň občan vyloží vrece s vyseparovaným materiálom pred dom k ceste, materiál bude **zdarma** odvezený a vyprázdnené vrece bude vrátené späť.

Tento vývozný kalendár bol stanovený len na skúšobnú dobu do konca roka, v novom roku bude po úpravách navrhnutý nový. Vývozné dni ostatného odpadu zostávajú zatiaľ nezmenené - v dedine každý druhý týždeň po celý rok a to v pondelok, pre ostatné kopanice je vývozný deň každý piatok v zimnom vykurovacom období a v letnom období každý druhý piatok.

Vývoz odpadu už neprevádzajú obecné služby, ale súkromná firma TEEP Bratislava. Dotriedovacia linka pre separovaný odpad je v Kálnici, kde sa vyseparovaný materiál dotrieduje a lisuje. Ešte na záver vyzývam domácnosti v dedine a osadách, kde sa odpad vyváža, ak ešte nemajú 110 l kuka nádobu na odpad, aby si ju ihneď zakúpili, pretože budú pokutované za porušenie všeobecne záväzného nariadenia číslo 7/96.

Ing. E. Valášek, starosta obce

KANALIZÁCIA V OBCI

Už viackrát som písal články o budovaní kanalizácie v našej dedine, ale nedá mi, aby som sa k tomuto problému znova nevrátil. Naša obec buduje už od roku 1995 kanalizáciu, časť gravitačnú a ostatnú tlakovú. Zároveň sa zhotovujú aj domové kanalizačné prípojky, telefónne a koaxiálne rozvody do každej domácnosti. Povinnosťou občana je kanalizačnú prípojku zakopať na svojom pozemku do zeme asi 80 cm hlboko po čerpaciu šachtu, ktorú má osadenú pri dome a telefónny a koaxiálny kábel tak isto zakopať asi 50 cm hlboko až po dom a pretiahnuť káble do miestnosti, kde by ste mohli mať umiestnený telefón, alebo k televízoru. Cez koaxiálny kábel bude kontrolovaná prevádzka kanalizačných čerpacích staníc, zároveň môže byť zriadená káblová televízia, zabezpečovacie a signalizačné zariadenie pre občanov.

Všetky tieto prípojky by si podľa zákona mal každý občan vybavovať a zriaďovať na vlastné náklady, avšak u nás to robíme všetko na náklady obce. Od občana len chceme, aby si tieto prípojky na vlastnom pozemku zakopal, pretože materiál sa na sínku znehodnocuje a poškodzuje.

Veľmi ma mrzí, že odvetdy, ako som posledne upozorňoval na toto občanov, nikto si doposiaľ tieto prípojky nezakopal. Mali by si uvedomiť, že materiál je majetkom obce, teda ničia majetok a peniaze všetkých občanov, aj tých, ktorí nemôžu mať zavedenú kanalizáciu.

Ing. E. Valášek, starosta obce

Pozemkové úpravy [ROEP]

Ako už viete, podľa zákona č. 180/1995 Z. z. prebiehajú pozemkové úpravy aj v našej obci.

Cieľom tohto projektu je zisťovanie vlastníctva pozemkov z dostupných údajov a to z pozemkovej knihy, listov vlastníctva, z právoplatných dedičských rozhodnutí, z rozhodnutia súdov, právoplatné rozhodnutia pozemkového úradu, osvedčenia notárov vydané podľa zákona č. 293/1992 Zb., podľa § 63 zákona č. 323/1992 Zb., zmluvy o prevode nehnuteľností, vrátane archíválií. Dostupné údaje sa zisťujú aj miestnym prešetrovaním v obci.

Všetky tieto údaje o vlastníctve, ktoré boli uložené v pozemkovej knihe a správe katastru, sú spracované a zaevidované. Mohlo sa však stať, že niektoré z horeuvedených dokladov sa nenachádzajú v tejto evidencii, hoci občania tieto doklady o vlastníctve majú. Preto je v záujme občana - vlastníka tieto nezaevidované doklady dať úradne zaevidovať.

Toto rieši projekt ROEP a to tým spôsobom, že občan sa dostaví na obecný úrad číslo dverí 5 alebo 6 so všetkými vlastníckymi dokladmi a to každú stredu od 8.00 hod. do 16.00 hod. Tieto doklady sa hneď porovnajú s úradnou evidenciou a doklady, ktoré nie sú v úradnej evidencii, úrad okopíruje a potom sa predložia komisii ROEP-u, ktorá ich posúdi a po schválení postúpi na zaregistrovanie, poprípade doporučí na ďalšie riešenie.

Aj napriek tomu, že občan má doma doklad o vlastníctve, ktorý nie je v úradnej evidencii zaregistrovaný, po ukončení tohto projektu nezaevidované vlastníctvo prechádza do majetku štátu. Termín predloženia dokladov je do konca tohto roku.

Ing. Emil Valášek, starosta obce

Z NAŠEJ ŠKOLY...

2. septembra sa začal nový školský rok 1997/98. Školský rok, ktorý so sebou prináša na našu školu veľa organizačných aj personálnych zmien.

Počas letných prázdnin zo školy odišli: pani riaditeľka Rapantová - do dôchodku, pani učiteľka Nedorostová - do dôchodku, pani učiteľky Sýkorová a Sedláková na inú školu, pani učiteľka Otrubčiaková z rodinných dôvodov, pani učiteľka Marková úspešným ukončením štúdia zemepisu sa stala výchovnou poradkyňou a učiteľkou zemepisu a etickej výchovy na druhom stupni, pani učiteľka Tomková je na dôchodku. Chcel by som sa všetkým poďakovať za prácu a popriať im v ďalšom živote veľa zdravia a úspechov. Zároveň by som chcel privítať nových učiteľov: pani vychovávateľku Piešťanskú, pani učiteľku Pagáčovú, pána učiteľa Vrānu - externého učiteľa fyziky. Dúfam, že sa im na našej škole bude páčiť, že sa rýchlo udomácnia a prajem im veľa síl, nápadov a trpezlivosti. Novým riaditeľom sa stal pán Milan Medved.

Touto formou by som sa chcel predstaviť tým, ktorí ma ešte nepoznajú. Pochádzam z Babulicovho Vrchu a v rokoch 1975-78 som navštevoval ZDS v Krajinom. Po ukončení Gymnázia v Myjave ma prijali na Pedagogickú fakultu Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Prešove, ktorú som ukončil v roku 1988 ako učiteľ ročníkov 5. - 12., aprobácie telesná výchova - jazyk ruský. Potom, ako vojak, som učil na Vojenskej strednej elektrotechnickej škole v Liptovskom Mikuláši a od roku 1989 som pracoval ako učiteľ na SOU strojárskom v Myjave. Vplyvom spoločenských zmien (pre nedostatok žiakov a vyučovacích hodín mojej aprobácie) som z učilišťa odišiel pracovať na III. ZŠ v Myjave ako učiteľ telesnej výchovy až do júna 1997. V tomto mesiaci som sa zúčastnil konkurzu na miesto riaditeľa ZŠ v Krajinom. Konkurz som vyhral a 1. 7. 1997 ma prednostka OÚ v Myjave menovala za riaditeľa tunajšej školy.

Od školského roku 1997/98 sa uskutočňuje postupný prechod na 9-ročnú dochádzku na ZŠ. Z dôvodu malého počtu žiakov sa toto nedalo na našej škole doteraz uskutočniť a až podľa umiestnenia či neumiestnenia terajších ôsmakov budeme mať možno 9. ročník od budúceho školského roka. Na jeho vytvorenie je potrebných minimálne 15 žiakov. Spomínaná zmena - prechod na 9. ročník - so sebou priniesla i úpravu učebných plánov a zmeny učebných osnov všetkých predmetov. Preto príprava na nový školský rok bola veľmi náročná a pracná.

V tomto školskom roku chceme nadviazať na prácu a úspechy minulých rokov, budeme sa zapájať do aktivít a súťaží organizovaných OŠaK v Myjave pre žiakov a učiteľov. Pokúsime sa, aby si škola zachovala dobré meno a dostávala sa stále viac do povedomia ľudí v novom okrese. Jedným z našich hlavných cieľov je skvalitnenie spolupráce rodiny a školy. Aby Združenie a Rada rodičov boli nielen kritickí a kontrolní, ale aj nápomocní. Aby sa rodičia chodili do školy nielen poťažovať, ale aj poradiť, zdôveriť, aby škole dôverovali, aby sme spoločne hľadali cesty zlepšenia. Boli by sme radi, ak by sa rodičia spolu s deťmi zúčastnili vyučovania. Pripravujeme preto Deň otvorených dverí - v januári a v júni, rodičia sa môžu nielen pýtať na výsledky žiakov, ale sa aj pozrieť na priebeh vyučovania. Pripravujeme dve rodičovské združenia - v októbri a v marci, budeme organizovať športové dopoludnie rodičov a detí, na konci školského roka registráciu.

Tolko v krátkosti ku zmenám. Jedine čomu sa zmeny vyhli a nič nové sa neudialo, je finančná situácia v školstve. Je zlá. Nezostávajú peniaze na nové, moderné, kvalitné a potrebné pomôcky. Nie sú peniaze na opravu poškodených budov a zariadení. Vo veľkej miere si škola musí pomôcť sama, inými slovami, musí hľadať ľudí, ktorí sú presvedčení, že investovať do vzdelania je správna a dôležitá vec. Zberom druhotných surovín sa sami budeme snažiť zabezpečiť prostriedky, ktoré využijeme v prospech našich detí. To, že rodičia sa tiež snažia pomôcť v rámci

svojich možností, som sa presvedčil na rodičovskom združení. Tu si odhlasovali 100 % zvýšenie rodičovského príspevku na 100 Sk. Ak školu navštevujú súrodenci, platí sa príspevok len za jedného z nich. Tieto prostriedky sa budú využívať na akcie organizované školou pre žiakov (exkurzie, plavecký výcvik, lyžiarsky výcvik, škola v prírode, diskotéka pod jedličkou...) a na nákup najzákladnejších pomôcok potrebných pre skvalitnenie vzdelávania.

Tu by som ešte spomenul, že sa pedagogickí pracovníci budú snažiť o modernizáciu vyučovania, o využívanie netradičných metód a foriem práce.

Začal sa každodenný kolobeh školských povinností, príprav na vyučovanie - tak pre žiakov, ako aj pre učiteľov. Znova si všetci musíme zvyknúť na určitý rytmus, podmiernený učením a výchovou, pretože život je len dar, príležitosť, šanca. Od nás a od prostredia záleží, ako túto šancu využijeme. A dobre využiť ju môžeme len nepretržitým učením, hľadaním a objavovaním.

Milan Medved
riaditeľ školy

DOMOV DÔCHODCOV

Obecné zastupiteľstvo ešte v roku 1991 sa zaoberalo zdravotnou a sociálnou problematikou našej obce. Po viacročných výskumoch sa zistilo, že ako veľmi klesá počet obyvateľov v menších obciach, klesá počet narodených detí, ale stúpa počet v dôchodkovom veku. Táto skutočnosť sa odzrkadlila aj v našej obci. Klesol počet detí v materskej škole a žiakov v základnej škole až na polovicu, ale naopak, stúpa počet prestárlych občanov, hlavne v kopaničiach, ktorí poväčšine zostávajú bez pomoci mladších. Tí, o ktorých sa deti chcú a vedia postarať, majú šťastie, avšak o ostatných sa musí postarať obec. Starší občania, ktorí sa ešte dosť dobre pohybujú, sa ešte vedia zabezpečiť, ale tí slabší sú už celkom odkázaní na pomoc iných. Vo väčšine prípadov nezostáva iné, ako ich umiestniť do domova dôchodcov. Je to dosť hrubé, keď musí človek na starosť opustiť svoj rodný dom a obec. Po prieskume u týchto občanov sme prišli k prijateľnej alternatíve, ako zmierniť krutosť odlúčenia - zriadiť dom dôchodcov v našej obci. V tom prípade náš občan nemusí opustiť rodnú obec a bude mať možnosť občas navštíviť svoj dom. V roku 1992 obec dala vypracovať štúdiu na zriadenie domu dôchodcov. Hľadali sa priestory a do úvahy pripadla nová budova materskej školy, ktorá nebola využitá a vyhovovala všetkým podmienkam. Bohužiaľ, všetka snaha bola máma, pretože vtedajší okresný úrad nechcel povoliť zriadenie domu dôchodcov u nás, pretože mali rozostavané domy dôchodcov v iných častiach okresu. Ďalší problém bol, kde nájsť vhodné a pekné priestory na umiestnenie materskej školy.

Po privatizácii zdravotníctva obec prevzala do majetku naše zdravotné stredisko. Vyskytol sa ďalší problém, pretože lekári museli prejsť na súkromnú prax, čím sa zmenili aj podmienky pre zriadenie ordinácií. Ak chceme mať v obci všeobecného, detského a zubného lekára, priestory zdravotného strediska podľa nových predpisov rozmerovo nevyhádzajú, preto by ich neschválili.

Preto zastupiteľstvo prejednávalo tieto problémy a prišlo s návrhom, ako by sa dalo vyriešiť problémy zdravotníctva, domu dôchodcov, aj materskej školy. Po stavebných úpravách zdravotného strediska by sa tam umiestnila materská škola. Lekárom by sa zriadili ordinácie v prízemných priestoroch terajšej materskej školy spolu s lekárňou a na poschodí by sa zriadil dom dôchodcov. Medzi občanmi, hlavne rodičmi detí, už kolovali rôzne názory, že obec chce deti vyhnat' z peknej materskej školy a dať ich do starej budovy. Ich obavy sú zbytočné, pretože po stavebných úpravách vznikne pekná, útulná a z časti nová materská škola.

Naopak, bol by to sebecký prístup obce k našim prestárlym občanom, aby sa im na starosť neposkytla zdravotná a sociálna starostlivosť len preto, že nechceme použiť doteraz z väčšej časti nevyužívané priestory materskej školy. Takto by mala byť spokojnosť na oboch stranách, pretože obec nedá naše deti do

horších priestorov, ako sú doteraz, ale budú útulnejšie a bližšie k autobusovej zastávke, aby rodičia stihali vodiť deti do MŠ.

Tento projekt mal kladný ohlas aj na okresnom a krajskom úrade, aj u cirkvi, kde obec mala prísľub všestrannej pomoci pri realizácii tohto projektu.

Na záver chcem spomenúť, že bolo by vítané, keby občania vyslovili svoj názor na tento projekt a poskytli pripomienky a návrhy obecnému zastupiteľstvu.

Ing. Valášek, starosta obce

KLUB DÔCHODCOV OTVORENÝ

Milé dôchodkyne a dôchodcovia!
Tak ten čas letí!

Jeseň v prírode prebúda v nás spomienky na zelenajúcu sa jar. I na slnečné leto, lúku posiatu žiariacimi kvetmi, či stromy obťažkávajúce sa zrelými plodmi. A už je tu zasa jeseň, ktorá nás obdarovala plodmi nášho celoročného úsilia.

Tak veľmi mi to pripomína i život človeka. Život, o ktorom by každý z nás mohol napísať svoj vlastný román. Jeden by bol zaujímavejší od druhého.

V ňom by sa zaiste trblietala jar nášho života - naše detstvo. I keď skromné a ani nie celkom bezstarostné, ale predsa krásne. Čaro prvých lások a smelých plánov do života by bolo iste tou najčítanejšou kapitolou tohoto románu. Ale najpoučnejšou by bolo leto nášho života. To vytúžené, usmievajúc sa leto, ktoré síce občas poznačilo sucho, nečas i pohroma, ale opäť ho oživil blahodarný dážďik a teplý slnečný jas. To leto nášho žitia, ktoré nám spríjemňovali úsmevy našich detí, oteplovali ich úspechy v škole, v živote i v zamestnaní. Ani sme sa v tom každodennom kolotoči radostí i strastí života nenazdali, že vlastne už začíname písať tú poslednú kapitolu románu pod nadpisom "Jeseň nášho života". Tú zákonitú síce, ale tiež nevšednú a tajomnú.

V nej nám dobre padnú slová vďaky a uznania našich detí za našu pomoc v domácnosti a v záhradkách. Útechou sú nám vnúťatá, ktoré nám hľadajú mozolnaté dlane a prihovárajú sa nám milými slovami: "Babička moja, dežuško môj..." To je tá najvrúcnejšia odmena za to, že ich s láskou opatrujeme, vodíme do škôlky, či vystrájame do školy.

Ale tá jeseň, prah ktorej sme už prekročili, nám prináša nielen uspokojenie nad tým, že sme urobili pre našich najbližších všetko, čo bolo v našich silách, ale zároveň i obavy. Obavy nad tým, čo bude ďalej, čo nás vlastne čaká. Sme všetci na lodi, ktorá pláva pomaly do prístavu. Že tam raz zakotví, to je isté. Ale akú plavbu bude mať, to už závisí aj od nás samotných.

Preto tak, ako maliar štetca hľadá v prírode nevšedné krásy jesenných farieb, tak i my hľadáme v jeseni nášho života to, čo robí život príjemným, nevšedným a zaujímavým. To, čo by nám dodalo radosť, sily a optimizmu do ďalších rokov nášho života.

Milé priateľky, priatelia!

Ide zimné obdobie. Záhradky sme už uložili na zimný odpočinok, aj hydiny nám už vo dvoroch ubúda, čiže už si budeme musieť hľadať robotu v chalupe. Možno, že niektorí sa aj tešíte, že už konečne budete mať viac času na televíziu. Domáci kutili sa zasa tešia na ručné práce. Ale aj to nás omrzí, pretože zima je dlhá. A práve sme sa rozhodli zaktivizovať všetkých, ktorí ste už na zaslúženom odpočinku a založiť v našej obci KLUB DŮCHODCOV.

Iste Vás bude zaujímať, aká je to organizácia a čo je jej poslaním.

Klub dôchodcov je apolitickou organizáciou, pretože politika ľudí rozdeľuje. A my sa potrebujeme zbližovať, hľadať to, čo nás spája, navzájom si pomáhať a na spoločných stretnutiach si vytvoriť príjemnú atmosféru. Jeho poslaním je organizovať takú záujmovú, kultúrnu a vzdelávaciu činnosť, ktorá by bola elixírom pre naše zdravie i naše duše. Chceme, aby to bola činnosť spontánna, vychádzajúca čisto z našich spoločných potrieb, záujmov, nápadov a želaní.

Stretávať sa budeme každý pondelok o 16.00 hod. (zatiaľ) v zasadačke OÚ v Krajnom.

Pozývame Vás všetkých, ktorí máte dobrú vôľu a chuť prežívať spoločné pondelkové večery.

Príďte medzi nás!

Anna Kovárová, za výbor KD

Poslanci NR SR v Krajnom

V zasadačke OÚ Krajné dňa 24. októbra sa uskutočnilo zhromaždenie občanov s poslancom NR SR a predsedom ústavnoprávneho výboru pánom Jánom Cuperom. Z okresu boli prítomní prednosta OÚ Myjava pani Mgr. Maniačková, vedúca úradu práce pani Ing. Bajzová a vedúca kancelárie HZDS Myjava pani Kamendyová, ktorá spolu s poslancom NR SR pánom Halabrinom zhromaždenie občanov zabezpečili. Pohovor viedla predsedkyňa Obcej organizácie HZDS Krajné pani Haššanová. Zúčastnil sa aj starosta obce pán Ing. Valášek. Prítomných bolo 40 občanov. Na uvítanie vystúpil náš folklórny súbor Krajňanček. Zahral a zaspieval pod vedením pána učiteľa Jánoša. Čisté hlásky našich najmenších a piesne nášho kraja sa páčili všetkým.

Poslanec NR SR pán Cuper hovoril o práci poslancov a profesných kluboch HZDS, o tvorbe nových zákonov, aproximácii s európskymi normami, o ich prijímaní a presadzovaní v NR. Otázky na pána poslancu boli kladené ohľadom Gabčíkova, národnostnej otázky na južnom Slovensku, zamestnanosti v súvislosti s rozpadom Armatúrky Myjava. Na otázky občanov odpovedal pán poslanec veľmi obšírne. Beseda trvala do 21.00 hod. Po verejnom zhromaždení sa s hosťami na OÚ stretol starosta obce. Členovia Obcej organizácie HZDS Krajné sa stretli so svojimi hosťami na spoločnej večeri v podniku u HANY.

V pondelok 27. októbra 1997 o 18.00 hod. prišiel na pohovor s občanmi podpredseda NR SR a predseda ZRS pán Ján Lupták a predseda najvyššieho kontrolného úradu pán Balejik. Na pohovore v zasadačke OÚ sa zúčastnilo 20 občanov našej obce, usporiadatelia ZRS Myjava a hostia z Ilavy. Hostí uvítal starosta Ing. Valášek. Pohovor viedol predseda Okresnej organizácie ZRS Myjava pán Pavlík. Na uvítanie vystúpil súbor Krajňanček. Podpredseda NR SR pán Lupták odpovedal na otázky občanov a hostí z Ilavy. Pohovor ukončili o 21.3. hod.

B. Pavelková

ČITATELIA PÍŠU- STAROSTA ODPOVEDÁ

VÁŽENÁ REDAKCIA!

Mám pár dotazov, s ktorými neviem na koho sa mám obrátiť, a preto sa obraciam na Vás.

Najprv by som sa chcela vyjadriť k Miestnej ľudovej knižnici. Človek, ktorý chodí z internátu v piatok o 18.00 hod. alebo o 19.30 hod. nemá nijakú šancu. A ak náhodou príde skôr (ako to bolo 24. 10.) a ozlomkrky uteká do knižnice, aby si mohol cez víkend niečo prečítať, alebo niečo potrebuje do školy, zistí, že je zatvorená. A to sa mi stalo už veľa krát. Taká knižnica, ktorá je viac zatvorená ako otvorená, ani nemusí byť.

Bliži sa zima - čas lyžovania, korčuľovania. Dúfam, že to všetko dopadne ako minulý rok. Svah, kde sa lyžuje a kde je vleč, zostane zoraný, a len preto sa nebude dať lyžovať. Každý nemá na to, aby sa šiel lyžovať do nejakých vychýrených lyžiarskych stredísk a preto niektorým ľuďom stačí aj Dobrá Mera.

A ľad na korčuľovanie tiež zasa nikto nespraví, lebo sa budú všetci vyhovárať: "Veď by to mali urobiť športovci alebo hasiči". Tak kto teda? Veď prečo by sa mohli deti v zime lyžovať alebo korčuľovať, keď môžu pozerat' do "bedne" (kde aj tak dávajú každý rok to isté).

Tak neviem. Mám si chystať na zimu lyže a korčule, alebo môže na ne zasa v pokoji padať prach.

Ďakujem.

Miriam Ďurišová

ODPOVEĎ NA DOPIS MIRKY ĎURIŠOVEJ

V úvode listu bola spomenutá prevádzka obecnej knižnice. Píše, že väčšinou je knižnica zatvorená a nemôže si požičať knihy, pretože cez týždeň je na internáte. V našej obci zabezpečuje prevádzku knižnice p. Drobná, ktorá má zároveň na starosti aj ostatnú kultúrnu činnosť. Prevádzka knižnice je v pondelok a v piatok v poobedných hodinách. Je možné, že aj v týchto dňoch býva knižnica zatvorená, a to z dôvodu nemoci pracovníčky, kultúrneho podujatia, alebo dovolenky, čo však môže byť len v súmých prípadoch. Inak by mala byť knižnica otvorená.

Ten druhý problém, že cez týždeň si na internáte a nemáš možnosť navštíviť knižnicu, by sa dal riešiť tak, že v piatok by sa mohli predĺžiť prevádzkové hodiny, alebo vybrané knihy môžu vypožičať rodičia. Vo výnimočných a súmých prípadoch by bola knihovnička ochotná ísť vydať knihy aj mimo prevádzky knižnice.

Tie ďalšie dva problémy, čo sa týka lyžiarskeho vleku a klziska, už boli v minulých číslach obecných novín dôkladne vysvetlené. Poviem len toľko, že minulú zimu družstvo zoralo zjazdovku, táto ihneď zamrzla a nedala sa už zrovnať. Čo sa týka klziska - obecné služby vybudovali asfaltovú plochu a doviedli vodu až po klzisko. Ostatné je záležitosť športovcov, mládeže a školy, aby si v zime postriekali klzisko a využívali ho. Dúfam, že nechcete, aby starosta zobral vedro, polieval v zime klzisko a ostatní sa budú len pozerat' a korčuľovať.

Ing. Valášek, starosta obce

Na list slečny Ďurišovej by som chcela reagovať aj ja. Knižnica býva pravidelne otvorená ako má byť. Občas sa stane, že musím ísť na schôdzu pracovníkov v oblasti kultúry, ktorá je v piatok alebo v pondelok a v Trenčíne nevedia, že v Krajnom je práve vtedy otvorená knižnica. Vyskytnú sa aj zdravotné a rodinné dôvody. Ale ochotná som ísť vždy aj v iné dni požičať knihu, keď to žiak potrebuje. (Prosím, uveďte aspoň jeden prípad, komu som odmietla vydať knihu mimo otváracích hodín.) Ak nemáme potrebnú literatúru pre žiaka, snažim sa ju zohnať z iných knižnic.

Viera Drobná, knihovnička

VOTRELEC

Už taký malý votrelec, ako je myš, vám vie znepríjemniť život. Každoročne s príchodom jesene sa pokúšajú vbehnúť do domu. Ten náš tohoročný votrelec ani keby bol vystrihnutý z disneyovky. Predstavte si nočné ticho a odrazu bzučivý zvuk. Hľadám pôvod zvuku. Že by chladnička alebo mraznička? No už len to by nám chýbalo, ďalší výdavok z dôchodku! Odrazu vidím, že na veľkom detskom autobágni, ktorý som odložila bokom na schodište, sa točí zadné koleso. Točí sa, točí, zastane a opäť sa roztočí. Neveriacky pozerám: čosi sa pod kolesom mihlo tenké ako povrázok. A opäť sa koleso rozkrútilo. Odrazu, neverím svojim očiam, vykukne spod autička myška a v zápätí točí kolesom. Budím muža, aby sa išiel pozrieť na to čudo, lebo myšacieho akrobata sme tu ešte nemali. A verte-neverte myš krútila kolesom ďalej. Keď sme sa naprizerali, načudovali i nasmiali, vstúpil do mňa srd: akrobat - neakrobat, neželám si, aby mi po byte behala myš. A začala sa naháňačka. Tomu malému myšaciemu žonglérovi zábavka natoľko učarovala, že sa jej venoval s nasadením života napriek vysvietenej chodbe. Nevie, či mu učarovalo krútiace sa koleso, či zvuk, ktorý ho doprevádzal, myš vybehla spod chladničky - sedem skokov, sedem schodov a už sa koleso opäť krútilo... Nepomohli pasce, tie vylepšené len ponúkajú maškrtu a za ten svet nesklapnú...

Žiaľ, táto jeseň nebola skúpa ani na votrelcov iného druhu, nezvaných, neželaných - tých dvojných, čo sa nocami, ba občas aj za bieleho dňa ponevierajú po našich dvoroch a záhradách a číhajú... Občas niečo skape do nenávratna... Po jednej takej návšteve zostalo priamo pod oknom našej obývačky pekne zložené staré, ale pevné vrece, dokonca so zvyškom pôvodného nápisu (čitateľné bolo meno Piešťany), vo vnútri vystlané zvyškami peria slepačieho, husacieho, či morčacieho - to som už neskúmala. Pýtala som sa susedov, len krútili hlavami. Hydinu doma už roky nechováme, ani zajace... Že by si ten dvojný votrelec nocou tajne prišiel pre toho nášho myšacieho akrobata? A prečo s takým veľikánskym vrecem? Bola by som sa ho spýtala... Zmizol ako tchor. Možno len oddychoval na ceste... Budeme si musieť dať pozor, postriechnuť si na neho či na nich my, ale aj vy! Dovoľme im, aby nocami snorili po našich dvoroch?! Mali by sme si na nich dobre posvietiť! Ak ich vzrušuje chodiť nocou a snoriť, nech sa ponevierajú po vlastnom dvore. A keď jedného všedného popoludnia nájdete otvorené dvere, ktoré ste pred niekoľkými minútami zamkli, a od ktorých máte kľúče vo vrecku, tu už končia všetky žarty.

J. Matyášová

KULTÚRNE AKTIVITY

VÝSTAVA

Zasadačka OÚ sa v polovici septembra opäť stala miestom stretnutia nadšencov výtvarného umenia, tentoraz pri príležitosti otvorenia výstavy p. Pavla Turana. Tu nám predstavil 80 obrazov a výstavu navštívilo asi 200 návštevníkov.

Určite niektorí návštevníci boli odrazu v zajatí obrazov, ktoré sa nám prihovrali prítlonou nehou. Typické ovzdušie výstavy rozvonjavajúce farbami a pohrúžené do samoty tvorivého ticha. Pred očami začínajú defilovať desaťročia nesmierného úsilia, ktoré väčšina tvorcov potrebuje na to, aby hľadal, zápasil a prebýjal sa ku zrelej kráse a pravdivosti výtvarného rukopisu. Taká bola naša výstava Pavla Turana. Vďaka Vám, pán Turan, za krásne zážitky z Vašej tvorby.

STRETNIUTIE DOCHODCOV

V živote človeka sú okamihy, keď si uvedomujeme, čo znamenajú roky i jeseň života. Predovšetkým sú to bohaté životné skúsenosti, múdrosti a najmä možnosť povedať si: žil som tak, ako som mohol a konal tak, ako som chcel, aby iní konali. A v tom spočíva zmysel ľudského života.

Keď má niekto rád strom, musí sa zaujímať a mať rád jeho korene. V nich je život. A tak je to aj s človekom. Chce poznať a mať rád miesto, kde sú zapustené jeho korene. Tieto prvé poznačené detským plačom, prahom poznania, slovom stará mama, prvým úsmevom, ale i prvým stretnutím sa s ľudskou bolesťou.

Dňa 22. októbra 1997 prišiel medzi našich prestárlych občanov s pozdravom slova, lebo je kľúčom k vode, stromu i k človeku, tancom, spevom a ľudovou hudbou súbor Krajňanček.

Starosta obce Ing. Valášek privítal našich starčekov slovami vďaky a úprimným prípitkom so želaním veľa zdravia a pohody v starobe.

PRIPRAVUJEME

STRETNIUTIE RODÁKOV (viď. pozvánka v čísle)

KURZ MEDOVÉHO PEČIVA začiatkom decembra.

VIANOČNÝ KONCERT dňa 14. 12. 1997 o 15.00 hod. v Požiarinej zbrojnici.

Srdečne vás pozývame.

Viera Drobná, kultúrna pracovníčka

NAŠA LITERÁRNA VÝPRAVA

Naša zaujímavá a pútavá exkurzia po stopách štúrovcov bola pre nás rozširujúcim učivom o významných osobnostiach nášho národného života v období romantizmu.

Prvým cieľom našej cesty bolo mesto keramiky a viniča - Modra. Tu sme sa pristavili v múzeu Ľudovíta Štúra, ktoré je rozdelené na päť miestností týkajúce sa vždy iného obdobia života Štúra a jeho spolupracovníkov.

V prvej miestnosti sme sa dozvedeli o prvom založení spisovného jazyka. V ďalšej miestnosti sme zistili, kde a kedy sa spriatelili Štúr s Hurbanom a Hodžom a ďalšími významnými mužmi tejto doby. V tretej miestnosti nás upútal (okrem iného) obraz rodného domu Ľ. Štúra v Uhrovci, ktorý namaľoval v Krajnom žijúci ak. maliar Pavelka. V ďalších miestnostiach sme sa dozvedeli o činnosti štúrovcov pre národ. Zaujímavý bol i rodokmeň rodiny Štúrovcov. Po prehliadke múzea sme navštívili Pamätnú izbu Ľ. Štúra, kde prežil posledné dni svojho života.

Na námestí sme obdivovali mohutný pamätník venovaný Štúrovi a jeho spolupracovníkom.

Neobišli sme ani cintorín. Na hrob sme položili kvety a prezreli sme si pôvodný náhrobok.

Príjemným spostením našej cesty bola aj Dobrá Voda, kde posledné roky svojho života prežil veľikán predštúrovského obdobia Ján Hollý. Poklonili sme sa jeho pamiatke na cintoríne, vedomosti sme si doplnili v Pamätnej izbe J. Hollého.

Naša cesta pokračovala do Hlbokého - pôsobiska J. M. Hurbana. V múzeu sme si prezreli zaujímavé obrazové materiály a vypočuli sme si pútavé rozprávanie o živote J. M. Hurbana. Videli sme kostol, kde bol Hurban farárom. Na fare sme si prezreli pamätnú tabuľu, ktorá nám potvrdzovala, že tu sa uzákonila v roku 1843 spisovná slovenčina. Neobišli sme ani cintorín. Obdivovali sme dvanásť metrov vysoký pomník venovaný pamiatke Hurbana. Pravdu povediac, divili sme sa pri porovnávaní pôvodného Štúrovho pomníka a mohutného Hurbanovho pamätníka. Našu exkurziu sme úspešne zavŕšili návštevou Pamätníka u Klasovitých, kde hurbanovci utrpeli rozhodujúcu porážku v Slovenskom národnom povstaní v roku 1848-49.

Z tejto exkurzie sme si odniesli veľa nových poznatkov o období romantizmu a jeho najvýznamnejších osobnostiach.

Jaroslav Sadloň, žiak 7. roč.

V. Turanová

PAMIATKA ZOSNULÝCH

Viem, ťažká chvíľa je v posledných minútach sa navždy rozlúčiť s tým, kto nám blízky bol.

Deň po dni život svoj k nášmu pripútal a kus nášho života s ním kamsi unikol...

Každoročne, keď lúče slnka zoslabnú a mrazivý vetrik zhadzuje lístie zo stromov, prichádza mesiac november, v ktorom je jeden deň pomenovaný ako DEŇ PAMIATKY NA ZOMRETYCH. V tento deň sa viacej ako inokedy zamýšľame nad zmyslom pozemskej púte i nad otázkou konečného domova, v tento deň naše kroky smerujú na miesta, kde ležia naši najdrahší. Prichádzame k hrobom nadviazať kontakt s tým svetom na druhej strane, prichádzame s bolesťou v srdci, lebo každý, koho sme stratili, s ktorým nás spájali životné osudy, už našli svoj pokoj.

Obecný úrad a ZPOZ už deväťkrát organizoval a previedol slávnostný obrad, pri ktorom vzdal úctu našim zosnulým spoluobčanom. V obrade si každoročne spomenieme i na tých, ktorí padli v dvoch ťažkých vojnách, v koncentračných táboroch a na popraviskách. U každého z nás sa na miestach piety rozochvieva citová struna smútku a znova prežívame tú bolesť, ktorú sme pociťovali vtedy, keď nás svojou smrťou upozornili, že ľudský život je veľmi krátky. A tak si na týchto miestach spomíname na rodičov. Ako radi by sme pohladili ruky, ktoré nám podávali chlieb, ako radi by sme pohladili tvár, úsmev ktorej vnášal radosť do našich všedných dní. Spomíname na životných partnerov, s ktorými pozostali kráčať dlhé roky ruka v ruke v radoostiach i starostiach. Spomíname na súrodencov a ostatných príbuzných. Všetci sa nám v spomienkach zjavujú, všetci nám chýbajú a po všetkých zostali v domácnostiach prázdne stoličky.

Úcta k mŕtvym teda pretrváva stáročia. Každého z nás sa dotkla alebo dotýka táto bolesť. A veľa z nás si už povie: "Už niet domova, už niet kam ísť, len k hrobu prísť, kyticu položiť a so slzami v očiach a ranou v srdci preč odísť."

Oznamy

Obecný úrad vydáva jódomové tabletky, ktoré treba užiť v prípade jadrovej havárie v Atómovej elektrárni Bohunice. Žiadame občanov, aby si tabletky prišli vyzdvihnúť na OÚ najneskôr do konca novembra 1997 !

Obecný úrad Krajné

6. STRETNUTIE RODÁKOV

6. decembra 1997 budova RPD Krajné
začiatok o 16:00 hod. vstupné 250 Sk

FUTBALOVÉ OKIENKO

FUTBAL - 7. LIGA DOSPELÍ

Tabuľka po 13. kole:

1. Beckov	13	8	5	0	26:12	29
2. Hôrka	13	8	4	1	31:11	28
3. H. Streda	13	7	3	3	27:16	24
4. M. Lieskové	13	7	3	3	22:12	24
5. St. Myjava	13	6	4	3	29:12	22
6. Očkov	13	6	4	3	20:12	22
7. Považany	13	7	0	6	19:18	17
8. Lúka n/V	13	5	2	6	19:18	17
9. Krajné	13	3	3	7	18:24	12
10. Čachtice	13	3	3	7	14:26	12
11. Kálnica	13	3	2	8	16:26	11
12. St. Lehota	13	1	7	5	10:16	10
13. Potvorice	13	1	5	7	13:37	8
14. Vrbovce	13	2	3	8	18:32	6

7. LIGA - DORAST - skupina B

1. Lubina	12	9	1	2	34:10	28
2. Turá Lúka	12	8	2	2	55:23	26
3. Myjava B	12	7	2	3	49:53	23
4. Bošáca	12	7	1	4	59:37	22
5. St. Lehota	12	7	0	5	31:27	21
6. M. Lieskové	12	6	2	4	37:29	20
7. Kočovce	12	6	1	5	34:30	19
8. Částkovce	12	6	0	5	17:19	18
9. Kálnica	12	5	1	6	35:36	16
10. Potvorice	12	4	0	8	25:31	12
11. Vrbovce	12	2	3	7	27:38	9
12. Krajné	12	2	2	8	21:46	8
13. Očkov	11	0	1	10	02:33	1

STARŠÍ ŽIACI - skupina E

Konečná tabuľka:

1. Turá Lúka	9	9	0	0	96:2	27
2. Bzince	9	6	2	1	44:28	20
3. Potvorice	9	6	1	2	23:17	19
4. Považany	9	4	2	3	19:24	14
5. Podolie	9	4	0	5	15:33	12
6. Vrbovce	9	3	2	4	13:36	11
7. Částkovce	9	3	1	5	17:18	10
8. H. Streda	9	2	4	3	12:21	10
9. Krajné	9	1	1	7	20:45	4
10. Brunovce	9	0	1	8	09:43	1

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM narodeným

SEPTEMBER - OKTÓBER

50 ROKOV

Moravec Pavel	č. d. 20
Mozoláková Jozefa	č. d. 182
Ochodnícky Ján	č. d. 513
Predná Zlatica	č. d. 85
Kušnírová Vlasta	č. d. 535
Haruštiaková Anna	č. d. 11
Otruba Ivan	č. d. 351

55 ROKOV

Nedbáliková Katarína	č. d. 112
Knapová Anna	č. d. 298
Michalcová Anna	č. d. 76
Balážová Júlia	č. d. 796
Kubalák Ján	č. d. 106
Marková Ľudmila	č. d. 261
Polák Ján	č. d. 507
Vdoviaková Alžbeta	č. d. 538
Konečníková Anna	č. d. 692

60 ROKOV

Šagát Štefan	č. d. 250
Kurtiš Ján	č. d. 711
Šagátová Anna	č. d. 250

65 ROKOV

Turan Milan	č. d. 196
Dihá Anna	č. d. 258
Boor Štefan	č. d. 324
Kavický Milan	č. d. 783
Papulák Ján	č. d. 509
Talába Štefan	č. d. 572

70 ROKOV

Stolár Štefan	č. d. 299
Plesník Štefan	č. d. 213
Dihý Ján	č. d. 258
Vydarený Štefan	č. d. 399
Knapová Amália	č. d. 263
Čerešňová Anna	č. d. 308
Klčová Anna	č. d. 853
Boorová Alžbeta	č. d. 392
Mocková Kristína	č. d. 442
Petruchová Anna	č. d. 12
Gráfová Alžbeta	č. d. 718
Halaš Ján	č. d. 826

75 ROKOV

Konkuš Martin	č. d. 639
---------------	-----------

85 ROKOV

Kubišová Anna	č. d. 152
---------------	-----------

BLAHOŽELÁME NOVOMANŽELOM

Jaroslav Miko - Jaroslava Malá
Pavol Konečný - Denisa Otrubčáková
Ján Benda - Miroslava Pavlechová
Peter Kmet' - Denisa Tomková
Michal Bališ - Jana Gráfová

VITAJTE NOVORODENCI

Oliver Halaš	č. d. 480
--------------	-----------

ROZLÚČILI SME SA

Katarína Trgalová	č. d. 965
-------------------	-----------

INZERÁTY

Kúpim drevenú detskú postieľku.
Ponuka na tel. č. 906 157.

Vydáva: Obecný úrad Krajné
Náklad: 200 ks, dvojmesačník
Redakčná rada: J. Matyášová - ved.
Š. Pavelka
M. Bukovčanová
D. Marková
V. Drobná

Registrácia: OÚ RK Trenčín
r.č. 01-456/1994